

DAMCLUB ROERMOND MINI-MAGAZINE

Seizoen 2012-2013, nummer 9
21e jaargang, nummer 263

19 januari 2013

KNDB-competitie: doffe dreun in KNDB-competitie

Voor aanvang van de wedstrijd tegen Lent gaven we onszelf wel een kans op de overwinning. Die kansen werden nog eens aangestuwd door de winst van Wiel okrogelnik waarmee de score in de wedstrijd werd geopend.

2-0 voorsprong in een wedstrijd tussen twee op papier gelijkwaardige ploegen. Uiteindelijk eindigde het duel in een 12-8 zege voor de mannen uit Nijmegen (waartoe Lent intussen behoort).

De Roermondse punten kwamen op naam van Wim Sanders, Ger Pisters, Sandra Laurutiene, Peter Eikelenberg, Peter Hernaamt en Karel Leemreize.

Voor Limburg werd het helemaal een zwarte dag. Eureka verloor de aansluiting met de top door een nieuwe nederlaag (12-8 verlies tegen Wageningen), daar waar Raes DC Maastricht door EAD Asten van het bord werd geveegd (3-17).

De wedstrijd tegen de mannen van Lent begon voor ons voorspoedig, zo leek het althans. Wij, in de misschien wel sterkst denkbare opstelling (Jack Sijbers was met de jongens op de olijke badmintontoer), tot de tanden toe gewapend en uiterst gemotiveerd om te proberen een plaats in de top-3 te bewerkstelligen. De heren uit Lent werden in Venlo door de Tom-Tom aardig in verlegenheid gebracht. De iets oudere versie van de routeplanner kent de onlangs geopende A74 nog niet en dan loop je het risico ergens in Duitsland aan te komen in plaats van koers te zetten richting Roermond. Zo geschiedde dus ook.

Iets later dus dan volgens de wedstrijdvoorwaarden is bepaald kon het duel een aanvang nemen. Het was al snel benauwd in ons wedstrijdlokaal. De verwarming functioneerde als in zijn beste dagen, maar daar waren de dammers niet echt van gediend. Ook de zeer jeugdige sporters die de sporthal gingen bevolken, droegen niet echt bij tot een geweldige rustige damsfeer.

Het eerste succesje kwam aan Roermondse kant. Het lot koppelde de jaargenoten Frank

Barten en Wiel Okrogelnik aan elkaar. Onze kopman had er niet zo heel veel moeite mee. Barten speelde, traditiegetrouw, de opening erg snel en dan wil het wel eens misgaan. Zo ook vandaag. Wiel rondde de klus af zoals je van een meervoudige kampioen mag verwachten. We konden toen in de verste verte niet bevroeden dat daarmee ook alle Roermondse successen waren genoemd.

Even los van de volgorde waarin de partijen haar beslag kregen: Karel Leemreize speelde een kranige partij aan het eerste bord, waar hij Geurts als tegenstander trof. Het werd een remise, maar niet nadat beide spelers zweet, en nog net geen tranen, hadden vergoten.

Aan bord 2 leek de strijd ook uit te draaien op een puntdeling. Het was ons weer eens niet gegund. In het zicht van de remisehaven kluunde Jeroen ernaast met een scheve schaats als pijnlijk resultaat. Vier uur knokken bleken vergeefs te zijn geweest. Vorig seizoen speelde beide spelers ook al tegen elkaar, maar toen verdedigde Jeroen nog de kleuren van Raes DC Maastricht.

Aan bord 3 boekten we wel een mooi resultaat. Ger Pisters werkte zich mooi naar een kostbaar punt.

Peter Hernaamt trof aan bord 5 de topscorer van het Lentse team (wat het lopende seizoen betreft tenminste). Ook hier eindigde de strijd in een gelijkspel, een resultaat waarmee zeker Peter heel erg tevreden was.

Joop Verstappen had aan het zesde bord zijn dag niet. De omstanders gaven al aan dat hij in het middenspel zeker niet de meest kansrijke voortzettingen koos en dat vertaalde zich allengs in een onhoudbare stelling. Het afspel duurde weliswaar nog een tijd, maar kansen op een beter resultaat kreeg Joop niet meer.

Fons Huijbreghts vond het na vier uur spelen welletjes en spontaan bood hij zijn tegenstander remise aan. Fons koos voor dat aanbod net het verkeerde moment, want uitgerekend op dat moment kwam er een winnende variant op het bord. Als of er niets

aan de hand was manoeuvreerde Fons een van zijn schijven richting de damlijn, en hij werd prompt verrast door een fraaie combinatie, Niks punt dus.

Achtste bordspeler Wim Sanders pakte wel een treffer. Tom Siebelt, eerder al eens in Roermond actief. is een aardige speler die Wim wel ligt. Het werd een aantrekkelijke partij, en een vreedzaam eindresultaat.

Peter Eikelenberg kwam een tempootje tekort om de winnen. Jammer, hij verdiende meer.

OoK Sandra, die vijfeneenhalf uur dammen heel gewoon schijnt te vinden, moest na die lange zit in een remise berusten.

Terugkijkend mogen we stellen dat we vandaag toch wel veel pech, zo je wil tegenslag, hebben gehad. Bij de 8-6 achterstand leek het er nog op dat zowel Peter als Sandra zouden kunnen gaan winnen. Met een remise in de andere partij zouden we dus de wedstrijd naar onze hand hebben gezet. Als, ja als. Het liep dus compleet anders. Lent, dat eerder Asten verraste, zette ons dus ook te kijk.

De gedetailleerde resultaten:

K.Leemreize	- J.Geurts	1-1 (6)
J.Huskens	- C.Roeleven	0-2 (8)
G.Pisters	- A.Eggink	1-1 (7)
W.Okrogelnik	- F.Barten	2-0 (1)
P.Hernaamt	- S.Migchelbrink	1-1 (4)
J.Verstappen	- H.Derksen	0-2 (3)
F.Huijbreghts	- G.Kosman	0-2 (5)
W.Sanders	- T.Siebelt	1-1 (2)
P.Eikelenberg	- C.van Vuuren	1-1 (9)
S.Laurutiene	- P.Visscher	1-1 (10)

De stand:

Bennekom	6 - 11 - 74
EAD Asten	6 - 9 - 71
VBI Huissen	5 - 7 - 56
WSDV Wageningen	6 - 7 - 64
Lent	6 - 7 - 64
Eureka	6 - 7 - 62
Roermond	6 - 6 - 61
Heijmans Rosmalen	6 - 3 - 47
TDV Tilburg	5 - 1 - 42
Raes DC Maastricht	6 - 0 - 39

Aan de bar waren de teams elkaars gelijke, met een lichtelijk voordeel voor de thuisploeg, dat wel, maar op die voor ons zo vertrouwde locatie konden helaas geen punten worden verdiend.

Geen ereplaatsen in Schaesbergs Nieuwjaarstournooi

Gijs Schoenmakers heeft - eindelijk - het Schaesbergse Nieuwjaarstournooi, intussen alweer het negende toernooi in de reeks, op zijn naam geschreven. Tweede werd, met eenzelfde puntenaantal, good old Wiel Maertzdorf, terwijl coming man Jitse Slump als goede derde het erepodium mocht beklimmen.

Viervoudig toernooiwinnaar Martijn van Gortel eindigde nu als vierde.

Karel Leemreize werd de beste Roermondse dammer. Hij eindigde als 11e. Jeroen Huskens legde beslag op de 22e plaats. Het toernooi van 4 januari 2013 trok dit jaar 26 deelnemers.

Onderlinge competitie: Ger Pisters ontsnapt aan puntending

[11-01-2013] Met een genereus gebaar remise voorstellen, je tegenstander slaat het aanbod af, de spelers gaan nog even het karwei afmaken, en dan ga je alsnog in de fout. Zo ongeveer verliep de partij tussen Ger Pisters en Jack Sijbers. Jack taxeerde de stand na vijf uur als zijnde remise. Het liep anders. Ger pakte op de valreep de volle winst.

Jos Werson en Jeroen Huskens maakten er ook een sessie van vijf uur van. Hier eindigde de strijd in een puntending, waarbij Jos wellicht iets minder kreeg dan hij verdiende.

Wim Sanders en Jac Hannen hadden eerder op de avond ook al de punten gedeeld. Nadat Wim

een opgelegde kans op een snelle winst had gemist volgde een vijf-om-vijf-afruil waarna de strijd rustig voortkabelde. De hand van de meester toonde tijdens de analyse aan dat Jac wellicht meer uit de overgebleven stelling had kunnen halen. Beide spelers waren tevreden met het eindresultaat.

Roy Loor had zijn handen meer dan vol aan Djordy Suijlen. In het late middenspel ging de jeugdspeler even iets te onnauwkeurig te werk en dat kostte hem een deel van de buit. Naar eigen zeggen zal hij over twee jaar de troon binnen de vereniging overnemen. We zijn benieuwd.

Fotse uitslagen in openingsronde PLDB-competitie

Ondanks het feit dat onze vereniging dit seizoen om de intussen alom bekende reden - helaas - niet van de partij is in de PLDB-clubcompetitie, blijft deze minicompetitie voor de Limburgse dammer interessant. Interessant om als speler te beleven, zeker ook interessant om als kijker langs de zijlijn de ontwikkelingen op provinciaal niveau te volgen.

Zaterdag ging de Limburgse teamstrijd (seizoen 2012-2013) van start. Met Het Plenkhoes als vertrekpunt schoven zes teams van - gelukkig - acht spelers aan achter de keurig in slagorde opgestelde borden met bijbehorende speelattributen.

Afgaande op de uitslagen lijkt het dit seizoen een competitie te worden tussen de twee teams die al jarenlang elkaar de titel betwisten aangevuld met nieuwkomer Cema/De Vaste Zet. De overige teams lijken, wat heet, een strijd op het tweede plan te voeren, maar het is te kort door de bocht om na één enkele ronde al conclusies te verbinden aan de neergezette resultaten.

De 11-5 winst van Cema/De Vaste Zet op DIOS mag er wezen, de fraaie remise van jeugdspeler Martin Kole tegen oude rot Jan Schoenmakers ten spijt. De Geleense formatie kom zich zelfs een verliespost van Dieter van Gortel tegen Andries van Sloten veroorloven.

Een versterkt De Ridder, met vier nieuwe aankopen, kwam er niet aan te pas tegen de mensen van Schaesberg. Dré Verheggen pakte de volle buit tegen Bram Verhoef, en Leo Nagels hield Gijs Schoenmakers knap op remise. Dat waren meteen de hoogtepunten aan De Ridderzijde. Alle overige punten bleven in Schaesberg hangen. Het ratingverschil bij de diverse partijen in ogenschouw nemend lijken de uitslagen in lijn met de verwachtingen.

Nog bonter maakte Roderland het in de thuiswedstrijd tegen Eureka. Ivar Jansen deed het bijzonder goed tegen Hubert Debaetselier. De blauwe remise voor de kersverse aspirant spreekt boekdelen. Cor Bremmers en Marcel Karssing kwamen ook tot een puntending, ofschoon dit resultaat beduidend minder opzien baart gezien het krachtsverschil tussen beiden. Voor het overige sprak ook hier de speelsterkte duidelijk in Kerkraads voordeel: ruim 400 ratingpuntenverschil bij de partij Rudi Claes - Johan Evens, ruim 450 bij het duel tussen Brion Koullen en Folkert Jansen, 400 in de strijd tussen Mark Werrebrouck en Leo Holtman. Dat Roderland ogenschijnlijk moeiteloos de wedstrijd naar haar hand zette, lijkt een open deur.

Het blijft al met al toch wel jammer dat DC Roermond, en uiteraard ook Raes DC Maastricht, zich dit seizoen niet kunnen mengen in de provinciale kampioensstrijd.

KNDB-clubcompetitie: op visite bij de koplopers

We zijn na de jongste verliespartij helaas geen kampioenskandidaat meer en een 2e plek kunnen we beter uit ons hoofd zetten. We zijn nu de underdog.

Vandaag moeten we tegen de huidige nummer 1 spelen, Bennekom uit. Uiteraard zijn we nieuwsgierig hoe we tegen zo'n sterk team als Bennekom kunnen presteren.

Hoe sterk zijn we en waar staan we precies? Eureka hebben we net van verloren en Bennekom heeft tegen Eureka gelijk gespeeld.

Als we van Bennekom punten gaan afsnoepen, dan helpen we mogelijk onze Limburgse vereniging Eureka. We gunnen hun natuurlijk promotie naar de 1e klasse.

Nu even kijken hoe Bennekom als team presteert. Als je goed kijkt naar de rating van de

spelers kijkt en de Tsrat-waarde daar tegen afzet, dan presteren ze onder hun maat.

Is het niveau van de 2e klasse zo goed of is het lastig spelen tegen 2e klasse spelers? Onderschatting? Of zitten we in een poule des doods, ik bedoel dan dat we (de verenigingen bij de 1e 7) niet echt voor elkaar onder doen?

Dit seizoen mogen we voor onszelf beschouwen als een leerzaam jaar. Kortom als we willen weten hoe goed wij echt zijn.

Laten de komende 3 wedstrijden dat dan voor ons uitwijzen, welke ambitie we mogen uitspreken voor aankomend seizoen.

De opstelling van aankomende vanmiddag spreken we in het clublokaal met iedereen door.

Rob

Een goede opbouw is het halve werk

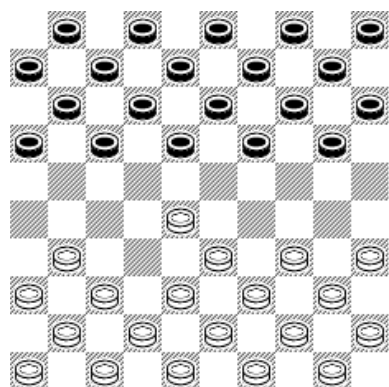
De kunst van het 'nietsdoen'

Dammen is een abstract spel. Voordeel of nadeel, waar hangt het vanaf? De twintig schijven zijn immers gelijk. Natuurlijk weten we wel dat de kroonschijf sterk is en de randschijf zwak, maar de uitzonderingen op deze vuistregels zijn veelvuldig te vinden. Om het spel structuur te geven kunnen we regels opstellen. Damstellingen poneren, zo de lezer wil. Twee zijn er al genoemd (sterke kroonschijf en zwakke randschijf) en zijn ook gemeengoed. Om de lezer te prikkelen wil ik de volgende stelling opwerpen:

Een schijf op de vijfde rij geeft de tegenstander een aanknopingspunt!

Mooi, zo denkt de lezer, zo lust ik er nog wel een paar! Overdreven natuurlijk, deze stelling, want op zet één moeten de wit- en zwartspeler al de vijfde rij betreden, of ze het leuk vinden of niet. Deze eerste zetten bepalen de eerste tekening. Want in de beginstand zijn de schijvenmassa's nog evenwichtig en verzorgd; met elk één zet gespeeld is er al iets beslist en kent de strijd een richting. De spelers geven hun bedoeling al een beetje bloot en er kan op zet twee al meteen 'gereageerd' worden. Dankzij rij vijf wordt er derhalve al meteen gedamd!

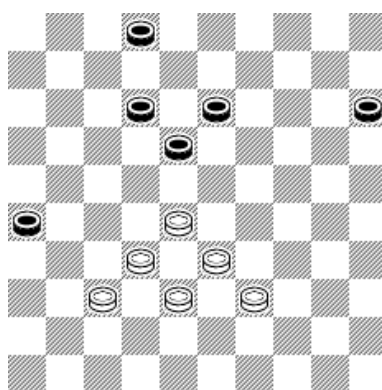
Terug naar de stelling. Een schijf op de vijfde rij is tastbaar aanwezig voor de tegenstander. Hij kan er iets mee doen. Voorbeeld: In het diagram heeft wit met een bekende zet geopend: 1. 32-28

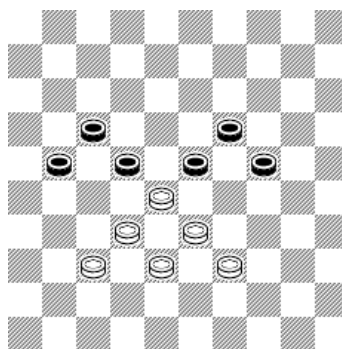
Zwart kan de schijf op 28 aanvallen (1. ... 18-23!), afruilen (1. ... 17-22! of 1. ... 19-23!), negeren (1. ... 20-25!) of eromheen spelen (1. ... 18-22!). In ieder geval geeft die schijf op 28 een houvast. Precies zoals de stelling aangeeft.

De stelling heeft een beperkte reikwijdte. Want

een schijf op de vijfde rij kan behalve aanknopingspunt, ook een hindernis zijn voor de tegenstrever. De kunst is om te bepalen wanneer het betreden van de vijfde rij sterk is en wanneer zwak. Het kan afhangen van de eigen schijven rondom het bruggenhoofd, maar de opstelling van de vijandelijke schijven bepaalt net zo goed. Twee plaatjes die dit verduidelijken:

De witte formatie is in beide diagrammen gelijk, de zwarte opstelling maakt het verschil. Een krachtige centrumpiramide of een weerloos blokje. Het maakt zelfs niet uit wie aan zet is in de diagrammen, het voordeel respectievelijk het nadeel voor wit is duidelijk zichtbaar.

De stelling lijkt geen waarde te hebben, zo wil de lezer concluderen. Bijna goed, zou ik zeggen. De stelling betreft een waarschuwing. Wees je bewust van het mogelijke gevaar als je de vijfde rij betreedt. Je geeft niet alleen je bedoeling bloot, maar de vers geposteerde schijf kan je tegenstander in de kaart spelen. Daarom: als je bijvoorbeeld het centrum bezet, doe het dan goed. Het gaat niet om de inname van een veld, maar om de controle over een veld. Precies zoals de twee piramide-diagrammen laten zien. In het eerste plaatje bezet en controleert wit het centrum, in het tweede plaatje bezet wit wel het centrum, maar

zwart heeft de volledige controle.

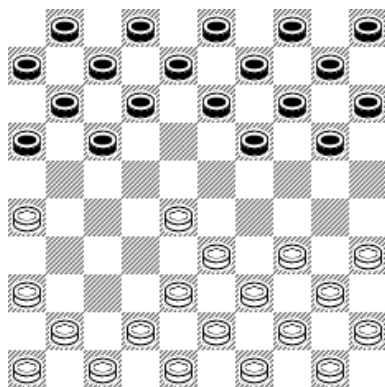
Tot zover de inleiding. Een louter theoretische bespiegeling. Maar kijk met deze bagage mee naar een voorbeeld uit de praktijk.

C. Engels – T. Schippers

Afgelopen competitie speelde Theo Schippers een partij waarin hij 'vanzelf' won. Theo deed namelijk helemaal niets! Wie de partij naspeelt, ziet dat de tegenstander van onze kopman snel een schijvenbrij posteert op de vijfde rij. Niet erg verzorgd, zo neemt de kenner snel waar. Maar hoe profiteer je daar nu van? Onze dammeester betoogde na afloop dat je in zo'n situatie het beste je eigen schijven in de oorspronkelijke slagorde kunt laten staan. Alles handhaven binnen de eerste vier rijen. Rustig opbouwen van achteraf, of zoals Bert Verton het eens treffend omschreef, keurig de rijtjes aanschuiven. Beslissingen blijven achterwege, alle mogelijkheden nog open. De opponent kan niet meer vrijblijvend rijtjes opvullen en moet voortdurend rekening houden met acties tegen zijn voorste schijven. Houderig achter de fronttroepen aanhobbelen. Gaat hem zeeën van tijd kosten en zijn grijze massa wordt belast.

Het is eenvoudig te omschrijven, deze tactiek. Maar in praktijk valt het niet mee. Geduldig bouwen vergt techniek en inzicht. We spelen de partij:

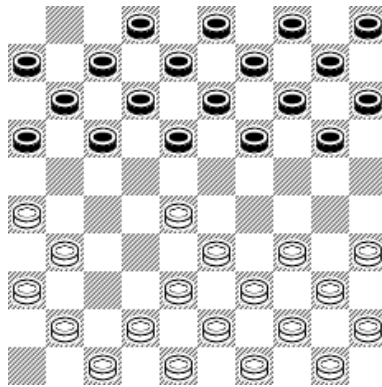
1. 32-28 18-22 2. 31-27!? 22x31 3. 37x26!?

De witspeler is scheutig met beslissingen. De schijven waaieren snel over het bord en een duo heeft reeds de vijfde rij bezet. Hoe kan zwart het best de geschonken aanknopingspunten benutten? Theo kiest voor het beschreven plan. Hij bouwt eerst rustig op en stelt acties tegen de voorste witte schijven uit. De aanknopingspunten lopen ondertussen niet weg.

12-18 4. 41-37 07-12 5. 46-41 01-07 6. 37-31

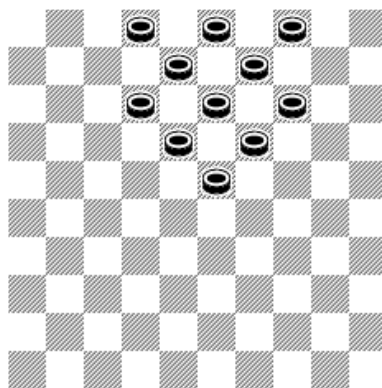
...

Het is mooi om de nu ontstane positie vanuit de beginstand te bekijken. Wit heeft zich al verklaard, zwart heeft de beginopstelling gehandhaafd en daarin slechts één schijfje opgelost.

6. ... 19-23 7. 28x19 14x23

Dit ligt niet in de lijn van het uitstellen van beslissingen! Zwart betreedt zelf het centrum en ruilt het witte houvast weg. Maar de vrijblijvende wachzetten waren op en het is tijd even 'soverein' te denken en te handelen. Zwart wil zijn positie niet verzwakken en kiest een mooi opbouwplan. Hij ruilt naar het centrum en vult dit aan met de opbouw vanuit de velden vijf en tien. De jeugdtrainer gaat het huisje bouwen!

het huisje!

8. 34-29 23x34 9. 40x29 ...

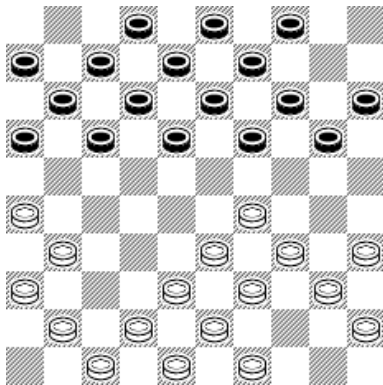
Met deze zet zal Theo blij zijn geweest! Wit wil zijn schijven aan de korte vleugel activeren en neemt daartoe veld 29 in. Het zwarte plan wordt niet verstoord en de schijf op 29 vormt een nieuw houvast, zoals we spoedig zullen zien. 'Vervelender' voor zwart is 8. 41-37 10-14 9. 34-30 - Wie randspel speelt, mag niet bang zijn voor omtrekkende acties aan de andere bordhelft! - 9. ... 14-19 10. 30-25! en zwart

moet een beslissing nemen.

10-14 10. 45-40 14-19 11. 40-34 05-10!

Let op dat Theo rust en geduld bewaart. Geen snelle acties zoals 19-24, 19-23 of 17-21. De schijven op 26 en 29 blijven het witte spel belemmeren.

12. 50-45 10-14 13. 44-40 ...

De geschiedenis heeft zich herhaald. Wit scheutig met beslissingen, zwart handhaaft de beginopstelling. En ook nu moet zwart even 'komen'. Maar hij staat zo goed dat een eenvoudig opbouwschema het sterke werk kan doen: de opbouw van schijf 2 naar veld 23!

13. ... 19-23!

Zwart kan probleemloos het centrum bezetten, want dankzij de bezetting van veld 26 heeft wit geen goede mogelijkheden tegen deze schijf. Herschikken we de witte stand een beetje, dan zou wit wel mogelijkheden hebben. Plaats hiertoe de schijven 26(!) en 42 op de velden 37 en 32, en wit kan werken met de ruil 32-28x28 enzovoort.

14. 42-37 20-25!

Een mooi tussenzetje dat de vlucht 29-24 onmogelijk maakt. Op meteen 14. 13-19(?) zou de ruil 15. 29-24 19x30 34x25 de witte problemen verkleinen: het oplossen van het aanknopingspunt op 29.

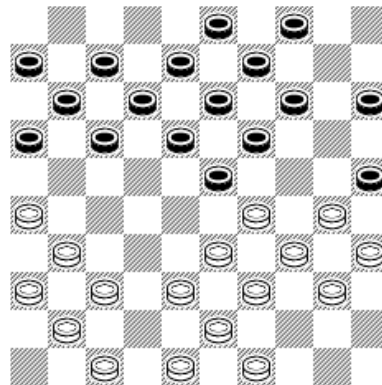
15. 35-30 ...

De ongelukkige witspeler poogt zijn korte vleugel te activeren, maar hij heeft een schijf te weinig aan deze bord helft om succesvol te zijn. Met schijf 41 op 44 waren hiertoe betere kansen.

15. ... 13-19! 16. 40-35 08-13 17. 45-40? ...

En deze zet kost wit zelfs een schijf! Maar te benijden was zijn positie allang niet meer.

17. ... 02-08

De opbouw is voltooid. Zwart maakt zich nu op voor de beslissende actie tegen het zwakke punt in het witte achterland: de hangende schijf op 40. Tegen het naderende onheil voor wit is geen kruid gewassen.

18. 47-42 14-20! 19. 38-32 20-24! 20. 29x20 15x24 21. 32-28 23x32 22. 37x28 24-29! 23. 34x14 25x45 24. 49-44 09x20 25. 44-40 45x34 26. 39x39 20-24 27. 30x19 13x24

En met een schijf meer won Theo gemakkelijk. Een partij waarin wit willekeurig en ondoordacht beslissingen nam waarop zwart met solide wachtspel reageerde. Geduldig opbouwen en het juiste moment bepalen waarop toe te slaan. Op het moment dat Theo actief wordt, is het dan ook meteen over voor wit.

Conclusie: daar waar de mindere speler onbekommerd scheutig zijn schijven over het bord strooit (vijfde rij!), is de sterke dammer voorzichtig met het nemen van beslissingen. Een zorgvuldig gekozen opbouw houdt alle mogelijkheden open en bemoeilijkt het spel van de tegenstander. Camouflagedammen onder de noemer: De kunst van het nietsdoen!

Met dank aan Frank Verdel.